70

Capitulum. IIII

deo spūs ꝯtribulatus. Istud est sacrificium ve
spertinū de quo loquebat̄ apl'us. ij. Timoth.
iiij. Ego eñ iā delibor. ⁊ tp̄s mee resolutionis
instat. Seneca in ep'la quadā imaginat̄ ꝙ vita
nostra est q̄si nauigiū in mari ⁊ ꝙ q̄ꝫdiu viui-
mus nauigamꝰ ⁊ tandē in senectute aplicamꝰ
ad portū. ⁊ tūc sicut naute recolligūt instrumē
ta ⁊ vasa nauis quibꝰ nauē mouerūt. ita debe
mus nos sensus nr̄os intentionē ⁊ ꝯsideratio
nem ⁊ sollicitudines seculares recolligere tota
liter ad nosmetip̄os ad virtuose viuendū. Vñ
dicit sic. Incipiamꝰ vasa in senectute colligere
In freto: h̄ est i mari viximꝰ: moriamur i por-
tu. Sꝫ h̄ est inuehendū ꝯtra duo genera senū
quoꝝ aliq̄ senectutē accusant nec eā sciūt susti-
nere quā tñ sēp appetierūt habere. Cōtra istos
rationabiliter tā Seneca q̄ꝫ Tulliꝰ sic accusant
Tulliꝰ in libro suo de senectute sic dic̄. Tāta in
hoibus stulticie incōstantia ac puersitas est ꝙ
oēs etatē vt adipiscant̄ exoptāt: eandē adepti
accusant. Seneca ꝟo in ep'la. viij. tali sic conq̄-
renti loquit̄ deridēdo. Ve si te inquit dolor i-
quietat: epule erūt parū dulces: detrimēta cō-
tinua: hec est senis querela. Propius accedaꝫ
dicit Seneca. de capite tuo timuisti? et rñdet.
nesciebas te hec optare cū optares senectutem
tuā: oia ista in longa vita sunt queadmodū in
longa via puluis ⁊ lutū ⁊ pluuia sūt. Sed dic
volebā viuere ⁊ carere incōmodis oibus? Re-
spōdet. Tā effemiata vox viꝝ dedecet: hec ille
¶ Scđo sūt aliq̄ senes q̄ senectutē dehonestāt
moribꝰ pueroꝝ ꝯtra quos Seneca in vna ep'la
Auctoritatē habemꝰ senū ⁊ vitia pueroꝝ. Idē
in q̄dā alia. Desine velle q̄ voluisti puer. Hoc
opꝰ fit: h̄ cogitatio imponere veteribꝰ malis fi
nē. Esa. lxv. Puer centū annoꝝ morie̜t̄. Non
sic nos carissimi ꝗ p̄mo supportemꝰ senectutem
viriliť. Scđo p eā acq̄ramꝰ ꝟtutē. De p̄mo se-
neca in ep'la. Senectꝰ lasse etati nō fracte nomē
habet. nō sentio in aio etatis iniuriā: cū sentiā
in corpe tātū: vitia ⁊ vitioꝝ ministeria senuerꝫ
viget etiā animꝰ ⁊ gaudet: ⁊ mltū sibi esse cum
corpe exultat: ⁊ mihi ꝯtrouersiā fac̄ de senectu
te. hūc ait esse florē suū credamꝰ illi. vtamur bo
no suo. Scđo p senectute acq̄ramꝰ ꝟtutēꝫ sic
docet idē Seneca in ep'la. xv. ꝙ facere solebāt
q̄ serꝰ exierūt ⁊ volūt tp̄us celeritate recupare
calcar addamꝰ. Senectꝰ optie facit ad h̄ studia
nō ē vt estimes vllā etatē aptiorē esse ad bonā
mentē q̄ꝫ q̄ se multis expimētis lōga ⁊ rerū fre
quēti expiētia domuit: q̄ ad salutaria mitigatis
affectibꝰ veit. Exēplū. ij. Mach. vj. de eleaza-
ro de quo ibi sic scribit̄ ꝙ cepit cogitare etatis
atq̄ꝫ senectutis eminētiā: dignā ⁊ ingenuā no-
bilitatis caniciē. ⁊ mori potiꝰ pelegit q̄ꝫ impudi
ce viuere. Lectio. XLIX

Placens deo factꝰ

Lectio. XLIX

est dilectꝰ: ⁊ viuēs inter pctōres translatus est
raptus est ne malicia mutaret intellectuꝫ eius
aut ne fictio deciperet aiaꝫ illiꝰ. Quia posset mū
dani ꝓbabiliter admirari quare quidā valde
morigerati iuuenes subtrahunt̄ vbi pctōres
⁊ iniusti vsq̄ꝫ ad decrepitā etatē pducunt̄: idō
spūssanctꝰ in hodierna lectione hꝰ euētꝰ assigꝫ
rationē. Nā hoies secl'ares istđ solēt iudicare
iniustū ꝙ deus bonos cito subtrahit ⁊ malos
diu viuere pmittit. ¶ Et circa h̄ duo facit. Nā
primo excusat diuinā iusticiam. Scđo accusat
mūdanā maliciā. Circa p̄mū assignat tres ra- A
tiones q̄re deus nō pmittit bonos seniū expe
ctare videlicet diuinā amicitiā suscipientē ad p̄-
mia. proxiorū maliciā allicientē ad crimina. et
acq̄sitā iusticiā sufficientē ad merita. Scđa rō
assignat̄ ibi raptꝰ ē. Et tertia ibi. ꝯsūmatꝰ est.
dicit ergo. Placēs deo factꝰ est dilectus. Qua
si diceret. vna ratio q̄re iustꝰ tollit̄ de hac vita
q̄ꝛ est placēs deo p bonā vitam factus dilectꝰ p
gratiā ⁊ ideo dignus est vocari ad coronam.
Cant. ij. Dilectꝰ meus mihi ⁊ ego illi q̄ pascitur
inter lilia. Et viuēs inter pctōres bene ac vir-
tuose: qđ est valde laudabile ⁊ difficile. Phil.
ij. Simplices filij dei sine rephēsione in medio
nationis praue ⁊ puerse. Et iō trāslatꝰ est ad ce
lū. Cōseq̄nter ibi. Raptꝰ est. Ponit secūdā ra-
tionē ad idē videlicet ꝓximoꝝ maliciā allicien-
tem ad crimina. Ex h̄ ꝙ aliq̄s de maloꝝ socie-
tate remouet̄ ꝓuenit sibi securitas ⁊ optunitas
bone vite. Vñ p̄mo allegat piculū mali ꝯsortij
¶ Scđo assignat modū cōicādi vitij. ibi: fasci-
natio. Q̄tū ad p̄mū dic̄: Raptꝰ est ne malicia
mutaret intellectū eiꝰ. id est ne mala ꝯuersatio
hoim mutaret intellectū eiꝰ practicū. Dupliciter
ter eñ corrūpit̄ ꝟtꝰ in hoie. Vno mō p habitꝰ
corruptionē. Alio mō p actꝰ deordinationem.
Primū tāgit cū dicit: ne malicia. Scđm cū dr̄.
Aut ne fictio deciperet aiaꝫ. Intellectꝰ eñ p̄ticꝰ
est p̄ncipiū opādi: vñ q̄ñ ita ē ꝙ p̄ncipia p̄ctica
corrūpūt̄ p pctā i hoie: oia facta eiꝰ fiūt pūsa. ⁊
iō q̄ñ rectū iudiciū corrūpit̄ p malā ꝯsuetudi-
nē ⁊ acq̄rit̄ habitꝰ ꝯ̄riꝰ ꝟtuti ibi ē certa malicia
⁊ lōge peiꝰ est q̄ꝫ q̄ñ peccat̄ ex passiōe. Aut ne
fictio deciperet aiaꝫ illiꝰ. Fictio ē i ill' q̄ male ope-
rant̄ in q̄bꝰ tñ recta estimatio nō ē corrupta. ꝗ
opant̄ mala ꝯ̄ ꝯsciētiā sciētes se male facere et
vtrūq̄ꝫ istoꝝ ptinet ad maliciā. ¶ Notandū ꝙ B
necessario in hac vita optet viuere inter pecca-
tores q̄ꝫtūcūq̄ꝫ etiā hō studeat ad correctioneꝫ
pctōꝝ q̄ꝛ semp erūt aliq̄ mali bonis cōmixti in
oi societate sic dic̄ Augꝰ. ad vincētiū donatistā
⁊ ponit̄ in Can. di. xlvij. Q̄tūlibet inq̄t vigi-
let disciplina domꝰ mee hō sū ⁊ int̄ hoies viuo
nec mihi arrogare audeo vt domꝰ mea melior
sit q̄ꝫ arca Noe. Vbi tñ int̄ octo hoies vnꝰ rpro
bꝰ iuētꝰ ē. Aut melior sit q̄ꝫ domꝰ abrae cui dcm̄
ē. Eice ācillā ⁊ filiū eiꝰ. Aut melior sit q̄ꝫ domꝰ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-277/0139
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG